

Satans Eden nr. 166
Guds suverenitet del 3
Den menneskelige vilje del 2
5. mai 2024
Brian Kocourek, pastor

Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.

Så denne morgenen skal vi se på nr. 166 i Guds suverenitet. Og vi skal se på Den menneskelige vilje igjen, dette er del to.

Så vi leser bare det første verset fra Skriften. Så ber vi en bønn.

I **Matt. 4,1** leser vi: "*Da ble Jesus av Ånden ført ut i ørkenen for å bli fristet av Djevelen*".

La oss bøye våre hoder i bønn. Kjære nådige Far, vi vet at djevelens fristelser er veldig tydelige i denne timen. Det virker som, Herre, det har vært, hver gang noen kommer til budskapet, Herre, så er det alltid distraksjoner. Det er alltid en djevel som prøver å få dem under en falsk tjeneste og under en tjeneste som vil peke på en mann eller som ikke vil ha noen forståelse av budskapet og prøve å distrahere ham på den måten.

Men til slutt, Herre, vet vi at fordi vi er forutbestemt, så åpner du lyset for oss. Og så følger vi lyset. Og Bibelen sier jo at et menneske skal velge sin egen vei, men Herren vil lede hans fotspor. Og vi er så takknemlige fordi vi vet at alle ting virker sammen til vårt beste.

Så, Far, vær med oss i dag når vi studerer den menneskelige vilje. Og innse, Herre, i vårt studium, at vår menneskelige vilje betyr absolutt ingenting. Men inntil vi overgir den til Gud, da har vi Guds vilje. For Han sa: "Mine tanker er ikke dine tanker, og Mine veier er ikke dine veier.

Og så innser vi at vi ikke vil ha våre tanker, vi vil ha Hans tanker. Og derfor, hvis vi har Hans tanker, da vil alle ting virke sammen til vårt beste. I Jesu Kristi navn ber vi. Amen.

Du kan sette deg.

Jeg føler at jeg kunne slutte etter den bønne. Men uansett... Det er greit.

Men vi ser i **Markus 1:12-13** at det står: "*Og straks drev Ånden ham ut i ørkenen. Og han var der i ørkenen i førti dager, fristet av Satan*".

Akkurat som oss. Ok, du kan ha omstendigheter hvor du hopper fra stolpe til stolpe for å prøve å finne en kirke som har sannheten. Og det er akkurat det Guds ånd gjorde med Jesus. Han drev ham ut i ørkenen, og han var der i ørkenen i 40 dager. Og selvfølgelig ble han fristet av Satan.

Det er helt umulig å harmonisere disse to utsagnene med arminianernes (legalistenes) oppfatning av viljen. Men egentlig er det ingen vanskelighet.

Og det er også vanskelig å forstå disse skriftstedene hvis vi ser med en enhetsteologi, for hvordan kan Gud bli fristet, men Hans Sønn kunne det? Det er dette vi må forstå.

I begynnelsen var det Gud, punktum. Ingenting annet enn Gud, og så kom Logos, Guds Sønn, ut av Gud. Gud hadde et uttrykk for seg selv, ikke sant? Vel, så den Logos som vi ser, det hellige lyset som kom ut av Gud, den glorien som vi ser i vers 26. Gud skapte oss på samme måte, men nå skapte Han oss på en slik måte at vi kunne bli fristet og satt på prøve når Han la kjøtt på oss. Hvorfor det?

Gud ønsket å bevise sitt ord. Legg merke til at selv Guds Sønn ble fristet. Du kan ikke friste Gud. Du kan ikke friste Gud. Gud vet alt. Gud vet alt. Ok? Han kommer ikke til å bli fristet. Han vet nøyaktig hva du tenker før du tenker. Han kjenner alle djevelens knep. Han faller ikke for det. Men Gud tillot til og med sin Sønn å bli testet og fristet, men han visste at han ville bestå. Ikke sant?

Det er som sagt helt umulig å harmonisere disse to utsagnene fra arminianernes eller legalistenes oppfatning av viljen. Men egentlig er det ingen vanskelighet.

At Kristus ble "*drevet*", innebærer at det var av et tvingende motiv eller en kraftig impuls, noe som ikke kunne motstås eller avvises; at han ble "*ledet*", betegner hans frihet til å gjøre dette.

Når vi setter de to sammen, lærer vi at "ledelsen" var svært kraftfull i seg selv. Her forenes altså menneskets frie vilje og Guds nådes seirende virkning:

Det er akkurat som det står. Og de som tok imot Ham, dem gav Han makt til å bli Guds sønner. Vel, du har alltid vært en Guds sønn.

Men se, du har kraften. Det greske ordet der er exousia. Det er ikke Dunamis-kraft, ordet som betyr at du har evnen eller du har den mentale erkjennelsen til å bli det du er. Ok, så Gud har gitt oss den evnen.

Når vi setter de to begrepene sammen, lærer vi at "å lede" var svært kraftfullt i seg selv. Så her forenes altså menneskets frie vilje og Guds nådes seirende effektivitet: Og det er den evnen han har gitt deg til å bli det du er.

Som vi tidligere siterte i forrige preken, "**Ordspråkene 16:9 ¶ Et menneskes hjerte utformer sin vei: (det er hans vei, eller man kan si hans livskurs) men Herren leder hans skritt.**"

Så det er det å bli ledet inn i ødemarken. Det er å bli ledet inn i budskapet. En synder kan bli "**drager**" og likevel "**komme**" til Kristus (**dragningen**) gir ham det uimotståelige motivet, og "**komme**" betyr hans viljes svar, slik Kristus ble "**drevet**" og "**ledet**" av Ånden ut i ørkenen.

Så vi er ikke dumme sauer som automatisk, som zombier, kommer hvis Gud drar i oss. Nei, vi fornemmer dragingen, og noe i oss ønsker å gi etter for den. Vi vet at det er riktig.

Menneskelig filosofi insisterer på at det er viljen som styrer mennesket, men Guds ord lærer oss at det er hjertet som er det dominerende senteret i vårt vesen. Mange skriftsteder kan siteres for å underbygge dette. Men jeg liker best måten broder Branham sa det på...

Forvandlingens kraft 65-1031M S:131 *Det lille indre av det indre, det er der du begynner, som er din sjel; så kommer du fra det, du er en ånd; og så blir du et levende vesen.*

Nå har det levende vesenet fem sanser å ta kontakt med; den andre har fem sanser. Det er den ytre kroppen; se, smake, føle, lukte og høre. Den indre kroppen har kjærlighet og samvittighet, og så videre: fem sanser.

*Men innsiden av innsiden, **kontrolltårnet**, det er enten Gud eller Satan. Og du kan etterligne hvilken som helst av disse tingene, du kan kontakte, som en kristen; eller du kan drive ut djevlene, som en kristen.*

*Men det indre kontrolltårnet, **begynnelsen, opprinnelsen er ikke av Gud, det vil aldri vende tilbake til Gud.** Forstår du det? Kastet ikke Judas ut djevlene?*

Profeterte ikke Kaifas, han som dømte ham og tok livet av ham, til og med? Men han kunne ikke holde seg til Ordet. Ser dere? Det er riktig.

Jeg har møtt over 3500 prester som jeg har undervist i doktrinen. Og jeg vil si at kanskje en håndfull, 30 til 40, virkelig har forstått det og gått videre. Men jeg så noen gamle videoer av noen av disse fyrene som forkynste, og de var fenomenale. Jeg mener, de støttet broder Branham. De så ut til å ha en god forståelse.

Men senere kom de inn i pengene, de gikk etter pengene. Og etterpå fordømte de broder Branham, kalte ham falsk og alt mulig annet. Så det viser at selv om en mann velger sin vei, vil Herren lede hans fotspor. Du skjønner, hvis du ikke er kalt, er du ikke utvalgt.

Derfor advarer Skriften i **Ordspråkene 4:23** oss om å "*bevare ditt hjerte med all aktsomhet, for av det kommer livets spørsmål*".

I **Markus 7,21** sporer vår Herre disse syndige handlingene tilbake til kilden og erklærer at kilden er "*hertet*" (eller kontrolltårnet, sjelen) og ikke viljen!

"For innenfra, fra menneskenes hjerte (kontrolltårnet), utgår onde tanker, ekteskapsbrudd, hor, mord", osv.

I **Matteus 15,8** leser vi igjen: "*Dette folket nærmer seg meg med sine lepper, men deres "hjerte" (deres kontrolltårn, deres sjel) er langt borte fra meg*".

Hvis det er behov for ytterligere bevis, kan vi henlede oppmerksomheten på det faktum at ordet "*hjerte*" forekommer mer enn tre ganger så ofte i Bibelen som ordet "*vilje*", selv om nesten halvparten av henvisningene til sistnevnte ord refererer til Guds vilje!

Når vi hevder at det er "*hertet*" og ikke "*viljen*" som motiverer mennesket, strever vi ikke bare med ord, men insisterer på et skille som er av avgjørende betydning.

Her står et menneske overfor to alternativer; hvilket vil han velge? Vi svarer: det som er mest behagelig for ham selv, for hans "*hjerte*".

Hertet er den innerste kjernen i vårt vesen. Det er sjelens bolig, og derfor er det identifisert med sjelen.

Queen of the south 58-0613 P:46 *Hvordan kan du se Gud uten at Gud er i deg? Hvordan kan du få blod ut av en kålrot? Det er ikke noe blod i den. På samme måte kan du ikke få en troende med mindre Gud er der inne for å gjøre ham til en troende.*

Så hva har du? Du har troende og ikke-troende, men du har ikke en sann troende fordi de ikke består ordets test.

Det må ikke være en intellektuell, men en opplevelse i hjertet. Du vet, den gamle vantro sa for mange år siden at Gud gjorde en feil. Han sa: "Det var ingenting i hjertet, ingen mentale evner å tro med; Han mente i hodet ditt." Hvis Han hadde ment "hodet", hadde Han sagt "hodet".

Jeg mener, Gud forstår engelsk, han forstår fransk, han forstår spansk. Han forstår dem alle. Han ville ikke ha gjort den dumme feilen.

*Han sa: "**Hjerte**." For to år siden var jeg i Chicago, og det var en stor overskrift: Vitenskapen har funnet ut at i menneskehjertet, **ikke i dyrehjertet**, men i menneskehjertet, finnes det en bitteliten celle, eller snarere et bittelite rom, som **ikke engang har en celle i seg**. (Så den er veldig liten.)*

*Og de sa: "**Det er sjelens beboer**." Når alt kommer til alt, så tror et menneske fra sitt hjerte. **Du tenker med sinnet, men du tror fra hjertet**. Skjønner dere?*

Hvorfor er det så vanskelig å leve et kristent liv 57-0303A P:25 Den gamle menigheten trenger å bli født på ny. Han sa aldri: "Jeg skal pusse opp det gamle hjertet." Han sa: "**Jeg skal ta det gamle, steinete hjertet ut av dere og legge et nytt inn**." Det nye hjertet...

*Det nye hjertet befinner seg midt i ditt innerste vesen. **Hjertet er sjelens oppholdssted**.*

Før synderen blir stilt overfor et liv i dyd og fromhet, og et liv i syndig ettergivenhet; hva vil han følge, eller velge? Hvorfor selvfølgelig det siste. Og hvorfor velger han det siste? Hvorfor velger han det siste? Fordi dette er **hans** valg.

Men beviser det at viljen er suveren? Ikke i det hele tatt. Gå tilbake fra virkning til årsak. Hvorfor velger synderen et liv i syndig overbærenhet?

Fordi han foretrekker det, og han foretrekker det (til tross for alle argumenter for det motsatte), selv om han selvfølgelig ikke nyter effekten av en slik kurs. Og hvorfor foretrekker han det? Fordi hans hjerte er syndig.

På samme måte står den kristne overfor de samme alternativene, og han velger og streber etter et liv i fromhet og dyd. Hvorfor er det slik? Fordi *Gud har gitt oss et nytt hjerte eller en ny natur*.

Det er derfor. Jeg har aldri forstått hvordan folk kan sitte og kalle seg kristne og gå ut på barer og jage og alt mulig annet og si: "Å, jeg tror på budskapet. Du tror ikke på budskapet. Du tror på det som er i hjertet ditt, og det er å synde.

Derfor kan vi si at det ikke er viljen som gjør synderen uimottakelig for alle appeller om å "forlate sin vei", men hans korrupte og onde "*hjerne*". Han vil ikke komme til Kristus fordi han ikke vil, og han vil ikke fordi hans hjerte hater ham og identifiserer seg med synden:

Hvorfor tror du de går inn i en bar om kvelden og alle lysene er svake? Fordi de ikke liker det de gjør. Men de liker det de gjør. Med andre ord, de elsker atmosfæren. De elsker å skjule synden sin.

I **Jeremia 17,9** leser vi *Hjertet er bedragersk over alle ting og forferdelig ondt; hvem kan kjenne det?*

I definisjonen av viljen har vi ovenfor sagt at "*viljen er evnen til å velge, den umiddelbare årsaken til all handling*".

Vi sier den umiddelbare årsaken, for viljen er ikke den primære årsaken til noen handling, like lite som hånden er det. På samme måte som hånden styres av musklene og nervene i armen, og armen av hjernen.

Viljen er altså sinnets tjener, og sinnet påvirkes i sin tur av ulike påvirkninger og motiver som virker inn på det.

Men man kan spørre: Appellerer ikke Skriften til menneskets vilje? Sier ikke Skriften i **Åpenbaringen 22,17**: "*Og den som vil, han skal ta av livets vann av fri vilje*"?

Og likevel sier ikke vår Herre i **Joh 5,40**: "*Dere vil ikke komme til meg for at dere skal ha liv*"? Vårt svar er altså dette: Skriftens appell er ikke alltid rettet mot menneskets "vilje", men også mot andre av dets evner. Med andre ord, bare fordi det står hvem som helst som vil, betyr det ikke at alle kommer til å ville.

For eksempel: *"Den som har ører å høre med, han skal høre."* Men Skriften sier også: *"Hør, så skal din sjel leve."* Og vi kjenner jo alle skriftstedet: *"Troen kommer av å høre"*.

Du skjønner at det sies mange forskjellige ting om hørsel. Troen kommer ved å høre eller forstå, men hvis du ikke forstår, vil du ikke ha tro. Selvfølgelig, hvis du hører eller forstår, skal din sjel leve, men hva hvis du ikke forstår?

Så når det står "den som har ører å høre med", så er det snakk om dem som kan forstå. Ikke bare høre med ørene. Men forstå det du hører.

Jeg husker en gang da jeg gikk på college og leste til en franskeksamen sammen med et par klassekamerater, og så kom det inn en fyr som man kunne se at var dopet. Han kom bort til oss og sa: "Hei, de blå lyspærene. De blå lyspærene. Vi forsto ikke hvor han var. Og jeg tror ikke engang han visste hvor han var. Jeg tror ikke engang han visste hvor han var. Men ord til dem var bare hva som helst. Han må ha tenkt på Kmart eller noe, for de har blå lyspærer på tilbud.

Så når det står "den som har ører å høre med", så er det snakk om dem som kan forstå. Ikke bare høre med ørene. Men forstå det du hører.

Hør gjenkjenne handle på ordet 60-0221 S:18 Bror Branham sa: *Først kommer troen ved å høre, ved å høre Guds Ord. Så hører den troende det, gjenkjenner det og handler på det.*

Men hva om du hører det og ikke kjenner det igjen? Igjen, broder Michal, si tre ord på polsk. Kan noen fortelle meg hva han sa? Ja, jeg vet det, og kanskje Maya er på vei dit. Jeg vet ikke. Jeg vet ikke. Men når ord ikke betyr noe for deg, hvordan kan du da forstå hva de betyr? Det gjør du bare ikke. Skjønner du? Så å høre betyr å forstå.

Det kjødelige mennesket vil høre Det, lyden av Det, men aldri... "Høre" betyr å "forstå" Det.

Å se på, er å se på noe; men å se det, er å "forstå" det. "Uten at et menneske blir født på ny, kan han ikke se eller forstå Guds rike." Se, det er fra profeten.

Så med mindre han har ører som kan høre og forstå, så kan han høre, men hva om ørene hans ikke er laget for å forstå, hva da?

Hva om han ikke har Den Hellige Ånd? Han vil aldri forstå, selv om han kan sitte i den samme kirkebenken, sitte og lytte til den samme predikanten, men han vil

ikke forstå noe.

Jesus oppsummerer denne tanken i **Matteus 13:10** *Og disiplene kom og sa til ham: Hvorfor taler du til dem i lignelser?*

11 *Han svarte og sa til dem: For det er gitt dere å kjenne himmelrikets hemmeligheter, men til dem er det ikke gitt. Lignelsen betyr altså én ting for dere, og den betyr noe helt annet for dem.*

12 *For den som har, til ham skal det bli gitt, og han skal få mer i overflod; men den som ikke har, fra ham skal det bli tatt bort alt det han (tror han) har.*

13 *Derfor taler jeg til dem i lignelser; for de ser ikke, de ser **ikke**, og de **hører** ikke, og de forstår ikke.*

14 *Og i dem er Esaias' profeti oppfylt, som sier: Ved å **høre skal I høre og ikke forstå**, og ved å se skal I se og ikke skjønne:*

15 *For dette folks hjerte er blitt voksent, og deres ører er blitt sløve, og deres øyne har de lukket; for at de ikke når som helst skal se med *sine* øyne og **høre med sine ører og forstå med sitt hjerte** (se, der er din sjel) og bli omvendt, og jeg skal helbrede dem.*

16 *Men velsignet er deres øyne, for de ser, og deres ører, for de hører. Så du er velsignet.*

"Igjen ser vi i Skriften: *"Se til meg, så skal dere bli frelst."* Og igjen: *"Tro på Herren Jesus Kristus, så skal du bli frelst."*

Og "Kom nå og la oss resonnerer sammen", og likevel "med hjertet tror mennesket til rettferdighet",

Med andre ord, med forståelsen. Hva om de ikke har forståelse? Du kan snakke med en baptist. Beklager, jeg har mange venner som er baptister, men du kan snakke med en baptist. Jeg elsker barnebarna mine.

Og jeg kom hjem fra skolen forleden dag, og Ella er bare ti år gammel, og hun sier: "Det er en viss predikant som underviser oss i teologi. Og hun sier: "Jeg ser ikke noe av det han sier i Bibelen. Han bruker bare ikke Bibelen. Han prøver å undervise med sine egne ord.

Og så snakket jeg med en bror på telefonen, og barna var der, og broren nevnte noen som prøvde å danse rundt i kirken, eller noe sånt. Og Ella begynte å le.

Hun sa: "Det er så latterlig. Jeg kan ikke se det i Bibelen.

Jeg mener, David danset rundt arken, men disse menneskene danser i kirken, og de gjør et stort nummer av det, og de tror at de har en Jeriko marsj, og de er så langt fra ordet at det ikke er morsomt. Og så, ut av munnen på barn, vet du?

Og så er det bare interessant å vite at selv barn, våre barn, jeg mener, jeg pleide å si det samme om mine barn for 30 år siden. Jeg sa at barna mine kunne vikle de fleste predikanter rundt fingeren, bare på grunn av det de vet fra Bibelen, og predikantene kjenner ikke Bibelen, de bare underviser, fokuserer på familien og føler seg bra og har fine følelser og sånt. Men det står: "Og med hjertet eller forstanden tror mennesket til rettferdighet. Vel, hva er rettferdighet? Det har en rett visdom. Så med et hjerte, med forståelsen, tror du til en rett måte å tenke på.

2. Vi skal se på den menneskelige viljes trelldom.

I alle tanker som har til hensikt å behandle den menneskelige vilje, dens natur og funksjoner, bør man ta hensyn til viljen hos tre forskjellige mennesker, nemlig den ikke-fallne Adam, synderen og Herren Jesus Kristus.

I den ikke-fallne Adam var viljen fri, fri i begge retninger, fri til det gode og fri til det onde. Adam ble skapt i en tilstand av uskyld, men ikke i en tilstand av hellighet, slik det så ofte blir antatt og hevdet.

I Adam fantes det ingen tvingende tilbøyelighet til verken det gode eller det onde, bortsett fra én ting. Gud fortalte ham hva som var godt, så det var hans forutinntatthet, og som sådan skilte Adam seg radikalt fra alle sine etterkommere, så vel som fra "*mennesket Kristus Jesus*".

Men med **synderen** er det helt annerledes. Synderen er født med en vilje som ikke er uskyldig, for i ham finnes det et hjerte som er "*svikefullt over alle ting og desperat* ondt", og dette gir ham en tilbøyelighet til *det* onde.

Det var det som skjedde under syndefallet. Det var det som skjedde da Noah tok seg en kone som var av den andre rasen av individer på den tiden, og nå har avkommet fra den tiden et hjerte som er bedragersk over alle ting og desperat ondt. Så nå er vi avhengige av Guds suverenitet og utvelgelse.

Slik var det også med Herren Jesus, som var helt annerledes: Han skilte seg også radikalt fra den ikke-fallne Adam.

Herren Jesus Kristus kunne ikke synde fordi han var "**Guds Hellige**". Og broder Branham sa at Han ikke gikk utenom sin teofani. Han visste hvem Han var. Som ordet "av" taler om kilden, er "ut **fra**".

Før Han ble født inn i denne verden ble det sagt til Maria, **Lukas 1:35** forteller oss: "**Den Hellige Ånd skal komme over deg, og Den Høyeses kraft skal overskygge deg:**

Derfor skal også den hellige skapning som blir født av deg, kalles Guds Sønn".

Med ærbødighet sier vi da at Menneskesønnens vilje ikke var i stand til å vende seg verken mot det gode eller det onde.

Jesu vilje var rettet mot det gode, fordi ved siden av hans syndfrie, hellige og fullkomne menneskelighet var hans evige guddom. Eller vi kan si at Gud var i ham.

Nå i motsetning til Herren Jesu vilje, som var innstilt på det gode. Og vi sier god, når vi sier Guds tanker. Og Adams vilje som, før hans fall, var i en tilstand som var i stand til å vende seg mot enten det gode eller det onde. Og faktisk gjorde ikke Adam det, men Eva gjorde det.

Synderens vilje er rettet mot det onde, og derfor er den fri bare i én retning, nemlig i retning av det onde. Synderens vilje er slavebundet fordi den er i trelldom under og tjener et fordervet hjerte.

Hva består da synderens frihet i? Dette spørsmålet er naturlig å stille ut fra det vi nettopp har sagt ovenfor. Synderen er "fri" i den forstand at han eller hun ikke er tvunget utenfra.

Gud tvinger aldri synderen til å synde. Men synderen er ikke "fri" til å gjøre verken det gode eller det onde, fordi et ondt hjerte i hans indre hele tiden får ham til å synde.

La oss illustrere hva vi har i tankene. Jeg holder en bok i hånden. Jeg slipper den; hva skjer? Den faller. Jeg mener, den bare faller. I hvilken retning faller den? Nedover? Alltid nedover. Hvorfor det? Fordi tyngdeloven sier at dens egen vekt senker den.

Sett at jeg ønsker at boken skal befinne seg en meter høyere enn nå; hva skjer da? Jeg må løfte den; en kraft utenfor boken må heve den. Det er meg. Ta bort

hånden min. Den kommer til å falle. Ok, så det må finnes en kraft, og det er meg som løfter den en meter høyere opp.

Slik er forholdet som det falne mennesket har til Gud. Så lenge den guddommelige kraft holder ham oppe, blir han bevart fra å synke enda dypere ned i synden; men hvis denne kraften fjernes, faller han. Og tenk bare på at når den hellige ånd trekker seg tilbake fra jorden, drar hans egen vekt (synden) ham ned.

Gud presser ham ikke ned, like lite som jeg gjorde med den boken. La all guddommelig tilbakeholdenhet bli fjernet, og ethvert menneske er i stand til å bli, eller vil bli, en Kain, en Farao, en Judas.

Og dere ser at Den Hellige Ånd er på vei ut. Han gjør seg klar til å dra, og Han trekker seg tilbake. Og du ser på en måte resultatet av det. Bare se på for ti år siden, da hadde vi ikke galskapen med transvestitter og alle disse andre tingene som vi har i dag. Det er på ti år.

Man skulle tro at siden mobiltelefonen ble oppfunnet i 2008, hadde vi ikke hatt den fordervelsen vi ser i dag. Det er nesten som om mobiltelefonen ble laget for å steke hjernen til folk. For hvis du holder mobilen opp mot hodet og trekker den bort, blir den rød. Hvorfor det? Det er en mikrobølgeovn. Det er en EMF. Det er en mikrobølgeovn. Det er en mini-mikrobølgeovn. Den steker hjernen din. Derfor sier jeg at hvis du har en, så ha den på høyttaler, så den er borte fra deg.

Gud presser ham ikke ned, like lite som jeg gjorde med den boken. La all guddommelig tilbakeholdenhet bli fjernet, og ethvert menneske er i stand til å bli, ville bli, en Kain, en Farao, en Judas.

Og de er verre. Du snakker om slangefrø, rett i Det hvite hus. De lyser opp hele greia. Og regnbuene, som jeg syntes var morsomt.

Jeg snakket med broder Conrad i går kveld. Han ringte meg. Nei, han skrev til meg. Så jeg ringte ham, og vi snakket sammen, og han fortalte meg at datteren hans, hun er ni år gammel, og hun sa... Og de snakket om hva som skjer på skolen, og hun sa: "Jeg kan ikke tro det.

Hun sier at de har satt opp disse flaggene der. De har seks regnbuefarger. Hun sa, men det er sju i Bibelen. Så det er ett ord feil, eller så har de satt opp åtte farger. Og hun sa: "Det er også å legge til. Så du skjønner, selv barna lærer å skille mellom godt og ondt, for jeg tror at deres sæd er av Gud.

Hvordan skal synderen da komme til himmelen? Ved en handling av hans egen vilje? Det er ikke slik. En kraft utenfor ham selv må gripe tak i ham og løfte ham hver tomme av veien.

Og det er derfor jeg er så takknemlig. Kan du forestille deg en Gud som skaper hele universet? Hvert eneste insekt, hvert eneste gresstrå, hvert eneste tre, hvert eneste pollen. Jeg mener, hvert menneske, hvert dyr. Men Han tar seg tid til å besvare bønnene dine.

Han tar seg tid til å trøste ditt hjerte. Han tar seg tid til å hjelpe deg opp når du er nede, til å løfte deg opp når du har det elendig.

Hvorfor, av 7 milliarder mennesker på jorden, og Gud gjør ting for deg personlig, du snakker om en stor Far. Han elsker sine barn akkurat som du elsker dine barn. Han elsker sine barn.

Jeg glemmer aldri at jeg gikk gjennom parkeringsplassen her om dagen, og et av barnebarna mine, jeg vil ikke si navnet deres for å gjøre dem forlegne. Han strekker seg opp og tar hånden min, og jeg tenker at det er en vidunderlig ting at han kunne finne på å ta bestefars hånd. Jeg trengte ikke at han holdt meg i hånden for at jeg skulle kunne gå. Jeg kan gå fint, men han gjorde det av hengivenhet. Og jeg tenkte at Gud elsker det når du holder ham i hånden, og han holder deg i hånden.

Vi forventer at Han, som en Far, skal holde deg i hånden for å hindre at du faller. Men når dere gjengjelder tjenesten og av kjærlighet til Ham, som Hans barn, holder Ham i hånden. Er ikke det en fantastisk tanke, bare det å ta seg tid til å anerkjenne sin Far og la Ham få vite hvor høyt dere elsker Ham?

Hvordan skal synderen da komme til himmelen? Ved en handling av hans egen vilje? Det er ikke slik. En kraft utenfor ham selv må nå ned og gripe tak i ham og løfte ham hver tomme av veien.

Synderen er fri, men fri bare i én retning: Han er fri til å falle, fri til å synde.

Som Ordet uttrykker det i **Rom 6,20**: "*For da dere var syndens tjenere, var dere fri fra rettferdigheten*". Synderen er fri til å gjøre som han vil, alltid som han vil (bortsett fra når han blir holdt tilbake av Gud), men hans lyst er å synde.

I begynnelsen av denne prekenen insisterte vi på at en riktig oppfatning av (viljens natur og funksjon) er at den utgjør en grunnleggende test på teologisk rettskaffenhet, eller læremessig sunnhet.

Vi ønsker å utdype dette utsagnet og forsøke å påvise at det er korrekt.

Jeg kan bare bruke barnebarnet mitt som eksempel, og jeg kan si at hun har en riktig visdom. Hun har ordet. Og når noen som har autoritet forkynner noe som er i strid med Ordet, trenger hun ikke pappa til å si, nå, dette var galt, og dette er riktig. Hun vet det allerede. Hun lærer, skjønner du? Så barna dine er ikke dumme skapninger. De vet hva som er rett og hva som er galt, i sjelen sin.

Viljens (frihet) eller (trelldom) var skillelinjen mellom augustinianisme og pelagianisme, og i nyere tid mellom kalvinisme og arminianisme. Nå forstår vi alle, vi vil si, typisk en arminianisme er en typisk UPC. De er legalister. Ok, så har du en kalvinist som er Guds kirke eller Assemblies of God. De er i utgangspunktet, vel, vi kommer til å klare det, så vi bryr oss ikke om hvordan vi lever.

Forenklet sagt betyr dette at det dreier seg om en bekreftelse eller fornektelse av menneskets totale fordervelse. Vi skal nå se nærmere på det bekreftende alternativet,

3. Den menneskelige viljes avmakt.

Ligger det innenfor menneskets vilje å akseptere eller forkaste Herren Jesus Kristus som Frelser?

Gitt at evangeliet forkynnes for synderen, at Den Hellige Ånd overbeviser ham om hans fortapte tilstand, ligger det til syvende og sist i hans egen viljes makt å gjøre motstand eller å overgi seg til Gud?

Svaret på dette spørsmålet definerer vår oppfatning av menneskets fordervelse. At mennesket er en fallen skapning, vil alle bekjennende kristne innrømme, men hva mange av dem mener med "fallen", er ofte vanskelig å avgjøre.

For jeg kjenner folk som har tatoveringer over hele kroppen, og de kaller seg kristne. Hvorfor skulle de da ha tatoveringer over hele kroppen? På grunn av deres syndige natur.

Det generelle inntrykket synes å være at mennesket nå er dødelig, at det ikke lenger er i den tilstanden det forlot sin Skapers hender i, og at det er utsatt for sykdom.

Den går ut fra at han arver onde tendenser, men at hvis han bruker kreftene sine etter beste evne, vil han på en eller annen måte bli lykkelig til slutt.

Å, hvor langt fra den triste sannheten det er! Svakheter, sykdom og til og med den kroppslige døden er bare bagateller sammenlignet med de moralske og åndelige følgene av syndefallet!

Det er bare ved å konsultere Den hellige skrift at vi kan få et visst inntrykk av omfanget av denne forferdelige ulykken.

Med andre ord, du har menn på Internett. Over hele Internett. Å, vi er kristne. Vi tror på ansvarlighet og alt dette. Og de har punkfrisyrer, de har øreringer, de har nesesnørr laget av metall. De er som dyr som er skapt for å bli tatt og ødelagt, og likevel kaller de seg kristne. Så hva er egentlig en kristen? En kristen er Kristus-lik. Sann er det. Er du Kristus-lignende? Vel, ikke akkurat. Jeg vet at ingen har kommet til Guds ære på denne måten. Ja, det stemmer. Men hvis du vet det, hvorfor lever du da som du gjør? Skjønner du?

Når vi sier at mennesket er totalt fordervet, mener vi at syndens inntreden i menneskets konstitusjon har påvirket alle deler og evner i menneskets vesen. Total fordervelse betyr at mennesket i ånd, sjel og legeme er syndens slave og Djevelens fange.

Efeserne 2,2 sier at mennesket vandrer "*etter luftens fyrste, den ånd som nå virker i ulydighetens barn*".

Og hva er mer utbredt enn fyrsten av luftens makt? Siden alle er på mobiltelefonen hele tiden, lytter de til fyrsten og luftens makt. Og der har vi det. Bruker du telefonen som et verktøy for å søke etter budskapet? Bruker du telefonen som et verktøy for å lytte til fyrsten og luftens makt?

Dette burde ikke være nødvendig å argumentere for, det er en allmenn menneskelig erfaring. Mennesket er ute av stand til å realisere sine egne ambisjoner og materialisere sine egne idealer. Vi kan ikke gjøre de tingene vi ønsker.

Det er en moralsk udugelighet som lammer ham. Dette er et bevis på at han ikke er et fritt menneske, men at han er syndens og Satans slave.

Joh 8,44: "*Dere er av deres far, djevelen, og deres fars lyster (begjær) vil dere*

gjøre". Det er allerede medfødt. Det er i deg, i ditt DNA.

Synd er mer enn en handling eller en serie av handlinger; det er en tilstand: det er det som ligger bak og frembringer handlingene. Synden har trengt inn i og gjennomsyret hele menneskets oppbygning.

Den har forblindet forstanden, fordervet hjertet og fremmedgjort sinnet fra Gud.

Og viljen har ikke sluppet unna. Viljen er under syndens og Satans herredømme.

Derfor er viljen ikke fri. Kort sagt, følelsene elsker som de gjør og viljen velger som den gjør på grunn av hjertets tilstand, og fordi **hjertet er bedragersk over alle ting og desperat ondt**.

Romerne 3:11 "*Det er ingen som søker etter Gud*".

La meg gjenta spørsmålet: Ligger det i synderens viljes kraft å overgi seg til Gud?

La oss besvare dette ved å stille flere spørsmål.

Kan vann (av seg selv) heve seg over sitt eget nivå?

Kan noe rent komme ut av noe urent? Det var det Jesus sa.

Kan viljen snu hele tendensen og belastningen i den menneskelige natur?

Kan det som er under syndens herredømme, gi opphav til det som er rent og hellig?

Og vårt svar på alle disse spørsmålene er "nei". Hvis viljen til en fallen og fordervet skapning noen gang skal vende seg mot Gud, må den påvirkes av en guddommelig kraft som kan overvinne syndens innflytelse som trekker i motsatt retning.

Som jeg sa. Du har boken. Kan boken holde seg her oppe uten litt kraft? Hva med å løfte den opp? Jeg må bare ha hånden min. Det er ikke mulig, brødre og søstre, at dere hadde vært i dette budskapet om ikke Gud hadde trukket dere inn.

Dette er bare en annen måte å si det på, **Johannes 6,44**: "*Ingen kan komme til meg uten at Faderen, som har sendt meg, drar ham til seg*".

Guds folk må med andre ord gjøres villige på hans makts dag, slik vi leser i **Salme 110,3**.

Det er blitt sagt: "Hvis Kristus kom for å frelse det fortapte, har den frie viljen ingen plass". Ikke at Gud hindrer mennesker i å ta imot Kristus, langt ifra.

Men selv når Gud bruker alle mulige tilskyndelser, alt som er i stand til å øve innflytelse i menneskets hjerte, tjener det bare til å vise at mennesket ikke vil ha noe av det, at det er så fordervet i sitt hjerte.

Og så fast bestemt på ikke å underkaste seg Gud (hvor mye det enn er djevelen som oppmuntrer ham til å synde) at ingenting kan få ham til å ta imot Herren og gi avkall på synden.

Hvis de med ordene "menneskets frihet" mener at ingen tvinger det til å forkaste Herren, så er denne friheten fullt ut til stede.

Men hvis det sies at vi på grunn av syndens herredømme, som vi er slave av, ikke kan flykte fra vår tilstand og velge det gode, selv om vi erkjenner at det er godt.

Da har han ingen frihet overhodet. Han er ikke underlagt loven, og kan heller ikke være det, og derfor kan **"de som er i kjødet, ikke behage Gud"**.

Det er derfor dere ser alle disse såkalte kristne på lufta, og de fleste av dem, ærlig talt, nesten hver eneste en av dem, det er noe ved dem som dere kan si ikke er kristent. De er ikke kristne. Kristne piercer ikke nesen og har ikke syv øredobber i ørene og navlen og går ikke med halternecktopper eller menn med spikefrisyrer og sånt. Kristne oppfører seg ikke sånn. De oppfører seg som Kristus. Ikke sant?

Viljen er ikke suveren; den er en tjener, fordi den er påvirket og kontrollert av menneskets øvrige evner. Synderen er ikke en fri aktør, fordi han er en slave av synden.

Dette var tydelig underforstått i Herrens ord i **Johannes 8,36**: **"Hvis Sønnen derfor gjør dere frie, skal dere virkelig være frie"**.

Mennesket er et rasjonelt vesen og som sådan ansvarlig og ansvarlig overfor Gud, men å hevde at det er en fri moralsk agent er å benekte at det er totalt fordervet i viljen som i alt annet.

Nå, hvis du tror... Så vi skal forandre oss. Når vi kommer ut herfra, skal vi innse at vi er uegnet, og vi skal bli gode mennesker. Hør her, de kommer alle sammen mot Guds og Hans helliges leir, ved enden av den hvite trone. Det kommer

fremdeles til å være, jeg vil ikke si navn. Men de kommer til å være akkurat det de er, forkastelige. De kommer ikke til å forandre seg. De kommer ikke til å forandre seg. De kommer ikke til å se at alt har forandret seg rundt dem, så det er best de forandrer seg med tiden. Nei, det kommer de ikke til å gjøre. De er egnet til å bli skapt og ødelagt.

Mennesket er et rasjonelt vesen og som sådan ansvarlig og ansvarlig overfor Gud, men å hevde at det er en fri moralsk agent er å benekte at det er totalt fordervet i viljen som i alt annet.

Fordi menneskets vilje styres av dets sinn og hjerte, og fordi disse er blitt ødelagt og fordervet av synden, følger det at hvis mennesket noen gang skal vende seg eller meg i en retning som er rettet mot Gud.

Gud selv må virke i ham, som vi leser i **Filipperbrevet 2,13**, "**både til å ville og til å gjøre etter sin gode vilje**". Men som Skriften sier, dette kan ikke gjøres uten å begynne med: "Det er Gud som virker i deg" ... slik Skriften så tydelig begynner.

Menneskets påståtte frihet er i virkeligheten "fordervelsens trelldom"; det "**tjener ulike lyster og fornøyer**". Mennesket er avmektig med hensyn til sin vilje, så en av Guds tjenere med dyp lærdom. Det har ingen vilje som er gunstig for Gud.

Jeg tror på fri vilje, men da er det en vilje som bare er fri til å handle i henhold til sin egen natur. En due har ingen vilje til å spise åtsler; en ravn har ingen vilje til å spise duens rene mat. Men hvis man legger duens natur inn i raven, vil den spise duens mat. Satan kan ikke ha noen vilje til hellighet.

Vi sier det med ærbødighet, Gud kan ikke ha noen vilje til det onde. Det korrupte treet kan ikke bære god frukt, og det gode treet kan ikke bære korrupt frukt.

Synderen i sin syndige natur kan aldri ha en vilje som er i samsvar med Guds vilje. For å få dette må han bli født på ny. Derfor ser vi at viljen er regulert av sin natur.

De som i dag insisterer på det naturlige menneskets frie vilje, tror altså nøyaktig det samme som Roma lærer om emnet!

At romersk-katolikker og armenere går hånd i hånd, fremgår av mange dekreter utstedt av konsilet i Trient: "Hvis noen hevder at et gjenfødt og rettferdiggjort menneske er forpliktet til å tro at han absolutt er blant de utvalgte (som **1. Tess 1:4-5** klart lærer. "La en slik være forbannet"!

"Om noen med absolutt og absolutt visshet hevder at han skal få utholdenhetens gave til enden" (som er lovet av Jesus i **Joh 10,28-30**), står det: "La ham være forbannet"!

Det overfladiske arbeidet til mange av de profesjonelle evangelistene de siste 100 årene er i stor grad ansvarlig for de feilaktige oppfatningene som nå er rådende om det naturlige menneskets trelldom.

Oppmuntret av latskapen til dem som sitter i kirkebenken *og ikke "prøver alt, holder fast ved det som er godt"*, slik vi ser i **1 Tessalonikerbrev 5,21**.

Den gjennomsnittlige evangeliske prekestolen formidler et inntrykk av at det helt og holdent ligger i synderens egen makt om han skal bli frelst eller ikke.

Det sies at "*Gud har gjort sitt, nå må mennesket gjøre sitt*".

Hvis du ikke studerer Bibelen hver dag, er du lat, rett og slett lat, og du vil falle. Du kommer ikke til å si: "Vel, jeg er forutbestemt.

Ære være Gud. En mann sa det til meg, og han havnet i fengsel for overgrep mot barn. Jeg har alltid trodd at jeg var den kongelige ætt. Jeg sa: "Jeg bryr meg ikke om hvilken sæd du er. Hvis du ikke er levendegjort, er du en død sæd. Og jeg sa: "Du kommer til helvete. Så ikke fortell meg at du ikke trenger å lese Bibelen.

Ikke fortell meg at du ikke trenger å forstå dette budskapet. Altfor mange mennesker i altfor mange menigheter er bare dumme sauer som er godtroende og tror på alt pastoren forteller dem. Hvis jeg ikke forkynner det ut fra budskapet og fra denne Bibelen, så trenger du ikke engang å tro på det, for jeg er ikke rettfærdiggjort. Men vi har et stadfestet ord som vi forkynner.

Det sies at "*Gud har gjort sitt, nå må mennesket gjøre sitt*". Eller som Benjamin Franklin pleide å si: "*Gud hjelper dem som hjelper seg selv*".

Vel, akk, hva kan et livløst menneske gjøre? Han kan ikke hjelpe seg selv, og mennesket er ifølge **Efeserbrevet 2,1** av natur "*dødt i overtreddelser og synder*"!

Hvis du er død i overtreddelser og synd, kan du ikke hjelpe deg selv. Jeg er lei for det.

Så Benjamin Franklin visste ikke hva han snakket om.

Hvis vi virkelig trodde på dette, ville vi være mer avhengige av at Den Hellige Ånd kom inn med sin mirakelkraft, og ha mindre tiltro til våre egne forsøk på å *"vinne mennesker for Kristus"*. Hvorfor ble jeg misjonær? Fordi jeg ønsker å vinne sjeler for Kristus. Gjør du det? Hvordan kan du vinne en fordervet sjel?

Kom igjen, du kan undervise andre, og du kan lære ordet. Og forhåpentligvis kan det være en sjel der ute som du, som faktisk er Guds sæd. Og ved din innflytelse kan du hjelpe dem til å forstå. Men du kommer ikke til å vinne massene. Du kan ikke gå til en park i dag og si: "Å, jeg skal lede alle disse menneskene til Jesus. Hvilken Jesus forkynner du? For den jeg forkynner, den ville jeg bli jaget ut av parken.

Du kan ikke vinne et menneske for Kristus med mindre Gud allerede har utvalgt ham i Kristus før verden ble skapt. (verdens grunnvoll ble lagt.) Gud må trekke det mennesket.

Når predikanter henvender seg til de ufrelste, trekker de ofte en analogi mellom Guds sending av evangeliet til synderen og en syk mann som ligger i sengen, med noe helbredende medisin på et bord ved siden av seg: Alt han trenger å gjøre, er å strekke ut hånden og ta imot den.

Men for at denne illustrasjonen på noen måte skal være tro mot det bildet Skriften gir oss av den falne og fordervede synderen, må vi

Han er som den syke mannen i sengen og blir beskrevet som en som er blind, slik vi ser i **Efeserbrevet 4,18**, slik at han ikke kan se medisinen.

Hendene hans er lammet, som vi leser i **Romerbrevet 5,6**, slik at han ikke er i stand til å strekke seg ut etter den.

Og til slutt er hjertet hans ikke bare blottet for all tillit til medisinen, men han er fylt av hat mot legen selv, slik vi blir fortalt i **Johannes 15,18**, der de etter å ha bevist for dem at han var Guds Sønn, hatet ham enda mer.

Kristus kom ikke hit for å hjelpe dem som var villige til å hjelpe seg selv, men for å gjøre for sitt folk det de ikke var i stand til å gjøre for seg selv:

Jesaja 42,7. *"For å åpne de blindes øyne, for å føre fangene ut av fengslet og dem som sitter i mørket, ut av fangehuset."*

La oss nå til slutt foregripe og avvise den vanlige innvendingen. "**Hvorfor forkynner vi evangeliet hvis mennesket er maktesløst til å svare?**" "**Hvorfor skal vi oppfordre synderen til å komme til Kristus hvis synden har gjort ham til slave i en slik grad at han ikke har noen kraft i seg til å komme?**"

Men vårt svar er: Vi forkynner evangeliet fordi vi er befalt å gjøre det, og ved å gjøre det kan vi påvirke dem som er ordinert til evig liv, vel vitende om at alle mennesker ikke har sin kilde i Gud. Men kanskje noen gjør det. Det er noen som vil gjøre det.

Og vi vet at derfor vil ikke alle mennesker reagere, slik vi ser i **Markus 16,15**: "Men *for dem som går fortapt, er det en dårskap*",

Men i **1. Korinterbrev 1,18** står det: "*For oss som blir frelst, er det en Guds kraft.*"

1 Kor 1,25 Guds dårskap er visere enn mennesker, og Guds svakhet er sterkere enn mennesker".

Men vi leser i **Efeserbrevet 2,1** at "*synderen er død i overtredelser og synder*", og et dødt menneske er fullstendig ute av stand til å ville noe som helst.

Derfor er det slik at "*de som er i kjødet* (det ugjenfødte mennesket) *ikke kan behage Gud*", **Rom 8,8**.

For den kjødelige visdom fremstår det som den største dårskap å forkynne evangeliet for dem som er døde, og som derfor ikke er i stand til å gjøre noe selv. "*Guds veier er forskjellige fra våre veier*".

Det er derfor Guds profeter alle kjente til menneskenes ondskap. Det var derfor Jona flyktet. Han ville ikke forkynne for en gjeng med forkastelige. Men det var en eller to der, og det visste han ikke. Og Gud ville dra dit for å fange deres oppmerksomhet.

For den kjødelige visdom fremstår det som den største dårskap å forkynne evangeliet for dem som er døde, og som derfor ikke er i stand til å gjøre noe selv. "*Guds veier er forskjellige fra våre veier*".

Du kaster ikke stanga i vannet i håp om at du skal fange hver eneste fisk i innsjøen eller bekken. Du vet at det er umulig å gjøre det. Men du kaster snøret i vannet i håp om å fange en eller flere fisk.

Det behager altså Gud, ifølge **1. Korinterbrev 1,21**, "*ved forkynnelsens dårskap å frelse dem som tror*".

Mennesket kan anse det som dårskap å profetere til "døde knokler" og si til dem: "*Dere tørre knokler, hør Herrens ord*", slik det ble sagt i **Esekiel 37,4**.

Men det er jo Herrens ord, og ved Ordet har Gud skapt alt synlig og usynlig. Så ordene han taler, som Jesus sa i **Johannes 6:63**. "*De er ånd, og de er liv.*"

Vise menn som sto ved Lasarus' grav, ville kanskje ha sagt at det var et tegn på sinnssykdom når Herren henvendte seg til en død mann med ordene: "Lasarus, kom frem." Men han som talte slik, var og er selv oppstandelsen og livet, og på hans ord vil selv de døde leve!

Vi går altså ikke ut for å forkynne evangeliet fordi vi tror at syndere har kraft i seg til å ta imot Frelseren.

Men vi vet at "*evangeliet i seg selv er Guds kraft til frelse for hver den som tror*", og fordi vi vet at "så mange som *var forutbestemt til evig liv, trodde*", skal *tro*. **Apostlenes gjerninger 13,48**.

Legg merke til at det står: "Det er *Guds kraft for hver den som tror*. Så hva om de ikke er troende? Da er det ikke frelsens kraft for dem, fordi de ikke tror.

I Johannes 6,37 blir vi fortalt at "*alt det Faderen gir meg, skal komme til meg*". Men hva med dem som Faderen ikke har gitt ham? Tror du at din forkynnelse kommer til å frelse dem likevel? Hvem har gjort deg til opphavsmann til deres frelse?

Joh 10:16 Og jeg har andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg føre inn, og de skal høre min røst, og det skal være én fold og én hyrde.

Så derfor er det i Guds fastsatte tid, for det står skrevet: "*Ditt folk skal være villig på din makts dag*" **Salme 110:3**!

Og hvis vi har din makts dag i noen tidsalder, så er det i denne.

Det vi har lagt frem så langt, er at mennesker har fjernet seg langt fra Skriftens lære og tatt til seg menneskers grunner i stedet for det Gud har sagt i sitt ord.

Menneskets tilstand etter Adams fall er slik at det ikke kan vende om og forberede seg ved hjelp av sin egen naturlige styrke og gode gjerninger, til ekte tro og påkallelse av Gud:

Men filipperne, husk, **Filipperne 2:13** "*Det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre etter sitt gode velbehag*"

Jeg håper å vise dere at vi er 100 % helt avhengige av vår Gud, som også er vår Far.

La oss ta hånden hans. Ok? Gud velsigne deg.

Kjære far, vi takker deg, Herre, for ditt ord. Og vi ber deg, Herre, om å velsigne vår dag. I Jesu navn ber vi. Amen.